

Протокол

гр. София, 15.03.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав**, в публично заседание на 15.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **1566** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 16.01 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Н. М. - редовно призован, не се явява. Представява от адв. О. Б., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ – директорът на Дирекция „Миграция“ МВР - редовно призован, не се явява. Вместо него гл. юрк. Т. с пълномощно от днес.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, тъй като страните са редовно и своевременно призовани за днешното съдебно заседание и с оглед на това

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

ДОКЛАДВА делото.

ДОКЛАДВА молба рег. № 536400-12679/08.03.23 г., постъпила в съда на 08.03.23 г., депозирана от ответника, към която са приложени писмени доказателства.

Адв. Б. - Поддържам жалбата. Да се приеме административната преписка. Да се приемат и доказателствата, представени от ответника.

Юрк. Т. – Оспорвам жалбата. Да се приеме представената преписка с всички

доказателства. Представям разпоредително писмо на главния секретар рег. № УРИ 8121р-22191/18.10.17 г. за пълнота.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото административната преписка, доказателствата приложени към молбата на ответника от 08.03.23 г., както и днес депозираното писмо с рег. № УРИ 8121р-22191/18.10.17 г.

Адв. Б. - Представям справка, от която е видно, че доверителят ми и към днешна дата все още е с валиден трудов договор. Представям и декларация на осн. чл.92, ал.3 от Закона на гражданската регистрация, подписана и нотариално заверена от лицето осигуряващо и представило декларацията за осигурено жилище по смисъла на закона за чужденците, § 1, т.20, което е доказателство, че освен тази декларация, която е депозирана в началото със заявлението, той е подписал и дал съгласието си за регистрация по постоянен и настоящ адрес на доверителя ми в собствения си имот, находящ се в [населено място], [улица].

Юрк. Т. - Моля да не приемате като доказателства по делото представената днес декларация по Закона на гражданската регистрацията. Това е регистрация по постоянен и настоящ адрес и е относима за лица чужденци, които са с предоставен статут на постоянно и дългосрочно пребиваване. Жалбоподателят няма предоставен статут на постоянно пребиваване, той е с отказан такъв статут и законът не предвижда да бъде постоянно настоящо регистриран. В тази връзка тази декларация няма отношение към настоящия спор и моля да не я приемате.

По отношение на справката – предоставям на съда.

СЪДЪТ намира, че следва да приеме представените като писмени доказателства, същите ще бъдат преценени в съдебния акт и

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото декларация по чл.92, ал.3 от Закона за гражданската регистрация и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ относно лицето Н. М..

СТРАНИТЕ:/Поотделно/ - Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ предвид изявлението на страните и липсата на заявени доказателствени искания, намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪБИРАНЕТО НА ДОКАЗАТЕЛСТВА.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. Б. – Моля да постановите решение, с което да отмените процесния отказ. Мотивите ми за това са следните: Считам, че доверителят ми като чужд гражданин с български произход е доказал и е изпълнил всички законови изисквания, визирани в ЗЧРБ и Правилника за неговото прилагане, а именно при подаване на заявлението е депозирал изискваната декларация, съгласно § 1, т.20, ал.2 от ЗЧРБ, както и останалите документи по чл.34 от ЗЧРБ, нещо повече, всички съгласувателни процедури са преминали, както в Държавната агенция за българите в чужбина, така и от Държавната агенция за национална сигурност. Незнайно защо административният орган е прибегнал до извод, който е недоказан, необоснован с оглед липсата българско законодателство на изискване чужденецът да си седи в осигуреното му

жилище и да чака административният орган четири месеца да дойде евентуално, без да има тази необходимост да извърши проверка и да се базира на тази проверка. Считам, че с тези си действия, освен че са нарушени неговите права, той е подложен на дискриминация като чужденец с български произход. Няма законово изискване чуждият гражданин да живее, да има подписан договор за наем и да стои и да живее постоянно там. Няма доказателства от страна на административния орган писмено, с което да е оттеглена декларацията, с която се осигурява по смисъла на § 1, т.20, ал.2 от ЗЧРБ, поради което считам, че същият отказ следва да бъде отменен и да присъдите в полза на доверителя ми разноските, сторени в настоящото производство, съгласно списъка, който представям.

Юрк. Т. - Оспорвам жалбата и моля да я отхвърлите като недоказана. Оспореният индивидуален административен акт отказ на директора на Дирекция „Миграция“ е законосъобразен и правилен, като такъв издаден от компетентен орган. Спазена е формата, налице са материално правните предпоставки за издаването на този отказ, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Лицето е подало заявление за предоставяне право на постоянно пребиваване на основание български произход по една облекчена процедура, едно изключение от общото правило по чл. 22 всички чужденци, за да получат право на пребиваване е нужно да имат виза 2, виза за дългосрочно пребиваване. В конкретния случай законодателят е допуснал изключение. Това е една облекчена процедура, визирана в чл.11, ал.5, б.“в“ от ЗЧРБ. Някъде допустимо е лицата да нямат виза 2, само и единствено в случаите посочени в тази разпоредба. Една от хипотезите е да има сключен трудов договор за минимум шест месеца и той да е регистриран в НАП. По отношение на лицето са доказани обстоятелства, че е с български произход и реално има регистриран договор, но това изключение е допустимо само когато лицето се намира на територията на страната. Само от тази хипотеза законодателят намира това изключение. За да бъде то валидно лицето трябва да е на територията на страната и да пристига тук по този трудов договор. Видно от справките Граничен контрол, лицето не пребивава на територията на страната, той е влязъл само един път еднократно, за един ден, за да подаде заявление. Видно и от трудовия договор, там е указано мястото където ще пристигне, [населено място], т.е. виждаме несъответствие между представените документи и твърдените обстоятелства, т.е. няма как лицето да не пребивава тук и да изпълнява трудовия си договор в С.. От друга страна, адресът е задължителен атрибут за издаване на разрешение за пребиваване и карта, защото след като се предостави това право за постоянно, те се регистрират в Национален регистър население и тогава се попълва тази декларация, която колегата представи. След като вече има издадено разрешение за постоянно пребиваване, издава се уведомително писмо и с него чужденецът отива в общината и се регистрира. До тогава той не се регистрира в ГРАО. За да се установи къде на територията на страната пребивава чужденецът, се изисква заявление, в което се посочва адресът, който лицето е посочил в неговото заявление за пребиваване. Този адрес за пребиваване е проверен и е установено, че същият не е пребивавал никога на този адрес. Собственикът на жилището декларира пред компетентните органи, че той е предоставил право да пребивават в неговия имот на пет такива чужденци, само и единствено да им помогне да кандидатстват за българско гражданство, но не е имал намерение и желание да живее на този адрес. След разговор със служители, той оттегля съгласието си да предостави адреси си на тези чужденци, включва жалбоподателя. Да, това нещо е удостоверено с докладна

записка, изготвена от служител на Дирекция Миграция, който е направил проверка. Във връзка с всичко гореизложено, лицето не отговаря на условията за получаване право на постоянно пребиваване по облекчената процедура, тъй като лицето казва, че той се е установил на територията на страната, за да полага труд по представения трудов договор, а материално правните предпоставки за издаването на отказ се свързани със заявените неверни данни от страна на чужденеца в заявлението си за постоянно пребиваване, а именно адресът, на който той е заявил, че ще пребивава. В тази връзка считам, че са изпълнени материално правните предпоставки, отказът е законосъобразен. Претендирам юрисконсултско възнаграждение и правя възражение за прекомерност.

Адв. Б. /реплика/ - С оглед казаното от колегата, само искам да зачета, че доказателство за осигурено жилище са документи, както следва: декларация от собственика за предоставен адрес на пребиваване, а не за живеене и за седене във фотойла и да чакат администраторите да дойдат да ги проверят.

На следващо място, по отношение възражението за прекомерност, съгласно тълкувателно решение, това е договорът между мен и доверителя ми, на първо място и на второ място, съгласно Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения чл.8, ал.3 – възнаграждението е 1000 лв. и тук служителите от административния орган, четейки и правейки тези възражения ме кара да мисля, че отново считам, че дори и нашата дейност е фиктивна и ние не си изпълняваме задълженията, осъществявайки процесуалното представителство.

СЪДЪТ като счете делото за изяснено от фактическа и правна страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

ОБЯВЯВА, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16.19 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: